

NGUYỄN ĐÌNH CHINH

Truyện Cười

Truyện Quốc

TẬP 5

Nhà xuất bản

TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

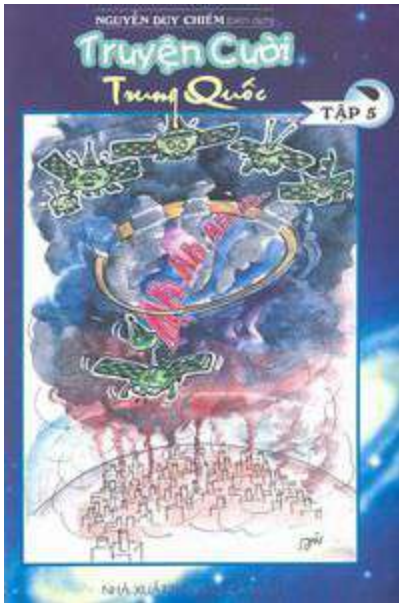
[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 1

TUYỆT VỜI

Trương Thiết Đầu diễn gian tướng được mọi người ca ngợi là tuyệt vời. Viên quan huyện mới đến nhậm chức nghe lời đồn bèn cất công đi xem ông ta biểu diễn, đang xem thì viên quan huyện tức quá bỏ ra về, thẳng đường lệnh cho sai dịch bắt Trương Thiết Đầu. Trương Thiết Đầu nghe lệnh gọi, thấy khác thường, một người diễn kịch thì có liên can gì tới ông quan huyện? Chợt Trương Thiết Đầu nghĩ tới lúc diễn, quan huyện ngồi dưới nghiêng rằng trợn mắt và hiểu ra đó là vì việc diễn kịch. Trương Thiết Đầu không thay trang phục, liền theo sai dịch lên công đường, ngạo nghễ đứng giữa công đường. Quan huyện thấy vậy đập thanh gươm xuống bàn quát: “Tên gian tặc kia, thấy bản quan sao ko quỳ xuống?” Trương Thiết Đầu cười khẩy: “Người là viên quan huyện thấp phẩm bé riu, còn ta đây đường đường là quan nhất phẩm có lý do gì phải quỳ trước người!” Viên quan huyện tức quá quát: “Người giả nhất phẩm còn dám nghênh ngang ở đây hử!” Trương Thiết Đầu cười đáp: “Đã biết tôi là giả, thì hà tất đại nhân phải tức giận thật?” Viên quan huyện định thần, “Ừ phải! Nó là giả, sao ta lại tức

nó nhi?” Rồi quan huyện cười: “Ông thật là tuyệt vời!”

TÍNH TỔN THẤT

Giáp: “Nghe nói cửa hàng đồ quý của anh
tối hôm qua bị mất trộm, chắc là thiệt hại không ít?”

Ất: “Cũng còn may, nếu như mất cặp ngày hôm kia thì tổn thất của tôi
nhiều hơn hai mươi phần trăm”

Giáp: “ Vì sao?”

Ất: “Vì hôm qua tôi mới hạ giá hàng xuống mười lăm phần trăm”.

MƯỢN ĐAO GIẾT NGƯỜI

Nhân viên A: “Sao mắt mũi chủ nhiệm lại sưng tím bầm lên, đến cơ quan
làm việc lúng ta lúng túng”

Nhân viên B: “Bị bà vợ chinh cho chứ sao!”

Nhân viên A: “Sao cậu biết”

Nhân viên B: “Mỗi lần ông ấy chỉ trích quát nạt tớ, tớ đều gửi đến nhà ông
ta một tấm ảnh phụ nữ, sau khi bà chủ nhiệm nhận được, là bà ấy thay tớ
cho ông ấy một trận”

VÌ SAO?

Một người có tiền, nói với người quen rong chơi lười làm:

“Sao anh không bán sức lao động?”

“Vì sao phải bán sức lao động?”

“Để kiếm tiền”

“Kiếm tiền để làm gì?”

“Có tiền thì sẽ có thể hưởng thụ, sẽ có thể sống nhàn nhã”.

“Cần gì phải phiền phức như thế, như tôi bây giờ chẳng phải là đang sống
nhàn nhã hay sao?”

QUÊN LÝ DO

“ Có việc gì đấy?” Ông chủ hỏi nhân viên đang đi vào.

“Tôi muốn nghỉ chiều nay ạ”.

“Có lý do gì vậy?”

“Lý do mà vợ tôi dạy tôi, tôi không còn nhớ rõ, ông cứ cho tôi nghỉ trước,
sáng sớm mai tôi sẽ nói lại lý do với ông có được không ạ?”

CHẾT KHÔNG YÊN

Người nợ lúc lâm chung nói với vợ: “Sau khi tôi chết, và giao cửa hàng cho thằng cả nó quản”.

“Thằng cả! Sao không giao cho thằng hai, thằng hai thông minh hơn thằng cả nhiều”.

Ông già khẽ gật gật đầu: “Được, nhưng bà phải để chiếc xe cho thằng ba”.

“Nhưng thằng tư lại muốn có xe ấy”.

“Được, thì cho thằng tư chiếc xe. Nhưng phải để cái biệt thự cho thằng năm”.

“Ông nó ơi, ông có biết là thằng năm nó ghét ở nhà quê hay không? Cho thằng sáu cái biệt thự ấy”.

“Bà nó ơi”. Ông lão rên rỉ: “Người sắp chết rốt cuộc là tôi hay là bà?”

NGHE KHÔNG RÕ

Trong điện thoại đường dài:

“A lô nghe thấy không? Mình la Tuấn đây”.

“A lô Tuấn đấy hả? Cậu thế nào rồi?”

“Ở đây tớ chơi bạc thua, tớ muốn có ngay năm vạn đồng”.

“Máy của cậu nhất định là có trục trặc, tớ chẳng nghe thấy gì cả”.

“Tớ nói là cậu cho tớ vay năm vạn đồng!”

“A lô, cậu nói cái gì, tớ chẳng nghe rõ câu nào cả”.

“Nhân viên tổng đài đây. Tôi nghe thấy anh ta nói rất rõ ràng. Anh hãy cho anh ấy vay năm vạn đồng là xong”.

CÓ LIÊN QUAN ĐẾN THẾ DIỆN

Một ông đến nói với quan tòa:

“Tôi muốn ly hôn với vợ tôi, xin ông cho tôi biết làm thủ tục như thế nào?”

“Xin ông bình tĩnh lại một chút”. Quan tòa an ủi: “Rốt cuộc thì vì sao ông bà phải ly hôn?”

“Vợ tôi bảo tôi là một thằng ngốc”

“Đấy không phải là lý do để ly hôn”.

“Không, hãy còn”, người đàn ông vội nói: “Cô ta còn đi xem phim với một thằng trời ơi đất hỡi, tôi thấy bọn họ rất thân mật, liền đến trách: “Cô làm cái trò gì thế này?” Cô ta trả lời tôi: “Anh có mắt mà không biết tôi làm cái

trò gì hay sao? Anh quả là một thằng đại ngốc!”

HY VỌNG

Một lão nhà giàu năm mươi tuổi cầu hôn một thiếu nữ hai mươi tuổi, bị từ chối. Ông ta quá thích cô gái này ,nên đi tìm bố cô gái, nhờ bố cô giúp đỡ thuyết phục. Bố cô gái hỏi: “Ông có nói với là năm nay ông năm mươi tuổi không?”

“Có”

“Vậy là thất sách rồi, ông nên nói với nó là ông đã bảy mươi tuổi mới phải”.

“Vì sao?”

“Như vậy, nó sẽ hy vọng rằng trong tương lai không xa nó sẽ trở thành bà quả phụ giàu có”.

VỀ NHÀ LẤY QUẦN ÁO NGỦ

Một hôm, một anh chàng đến nhà người vợ chưa cưới chơi, lúc sắp về thì trời đổ mưa to, người vợ chưa cưới khuyên anh ta ngủ lại, sau đó chị ta đi chuẩn bị giường nằm. Chuẩn bị xong đi ra thì không thấy anh chồng chưa cưới đâu cả. Một tiếng đồng hồ sau, thấy anh chồng ướm như chuột lột quay trở lại, chị vợ chưa cưới ngạc nhiên hỏi:

“Anh đi đâu vậy?”

Anh chồng chưa cưới hớn hển đáp: “Anh... anh về nhà lấy quần áo ngủ”.

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 2

KẸ TRỘM CHÍNH TRỰC

Giáp: “Làm người, rốt cuộc chính trực là tốt nhất”.

Ất: “Vì sao?”

Giáp: “Tớ đi ăn trộm được con chó, đem bán, chẳng ai mua. Sau đó tớ đưa trả lại cho nguyên chủ, họ rất mừng lại cho tớ mười đồng”.

NGUYÊN NHÂN KHÁC NHAU

Giáp và Ất đến quán cơm bụi, lâu dần quen thân nhau.

Giáp: “Tớ ấy à, phải đến ăn cơm bụi vì bà xã tớ không chịu xuống bếp làm thức ăn”.

Ất: “Còn tớ thì bà xã lại nhất định không chịu xuống bếp nấu nướng”.

TỰ PHỤ

Một cô gái tự cho mình là ghê gớm lại vừa mới đính hôn, đã kể với bạn: “Ông bạn mình thường nói với bạn của ông ấy là phải lấy một tiểu thư đẹp nhất thế giới, cậu xem ông bạn mình có đặc ý không?” Có một chị đứng tuổi chưa chồng rất có long tự trọng ngồi bên cạnh lắng nghe, lập tức đứng dậy nói: “Ông chồng chưa cưới của cô thật quá đáng chẳng thuy chng gì cả, vừa đính hôn đã không cần cô nữa, đã muốn lấy cô khác rồi”.

THÙ

“KIẾU XE Ô-TÔ MỚI NHẤT, BÁN HẠ GIÁ NĂM MƯỜI ĐỒNG”.

Người đàn ông thấy tin quảng cáo, cho rằng chẳng thể có cái chuyện quá rẻ như vậy. Ông ta bán tén bán nghi đến chỗ người rao bán xe ô-tô.

“Có phải ở đây muốn bán xe hơi không ạ?” Người đàn ông hỏi một phụ nữ đứng tuổi ăn mặc sang trọng.

“Phải”. Bà ta dẫn người đàn ông xuống ga ra xem ô-tô. Trong ga ra có một chiếc xe hơi đời mới bóng lộn, người đàn ông nghĩ mãi vẫn không hiểu, nhưng vẫn lấy ra năm mươi đồng đưa cho người đàn bà bán xe: “Đúng là năm mươi đồng thì bà bán?”

“Phải, năm mươi đồng thì bán”.

“Thưa bà”. người đàn ông hạ thấp giọng. “Vì sao như vậy, có phải xe này

có liên quan đến việc phạm tội hay không”.

“Không”. Người đàn bà nói quả quyết: “Đây là tôi làm theo lời di chúc của chồng tôi, trước khi qua đời ông ấy có dặn: “Sau khi ông ấy chết thì bán ngay chiếc xe hơi này, sau đó đưa toàn bộ số tiền cho cô thư ký của ông ấy”.

KHÔI PHỤC NGUYÊN TRẠNG

Hai anh say rượu đến khách sạn thuê một phòng, sau khi tắt hết đèn, họ mò mẫm lên giường.

Một người nói: “Ồ, trên giường của mình còn có một người”.

Người thứ hai cũng kêu ầm lên: “Trên giường của tôi cũng thế”.

Hai người cùng nói: “Đạp hẳn xuống”. Hai người bắt đầu đấm đá nhau, không lâu, một người bị ngã xuống sàn.

Người bị ngã nói: “Cậu làm sao thế?”

“Tớ đã đá thẳng cha ấy xuống rồi!” Người say rượu nằm trên giường đặc ý: “Còn cậu?”

“Tớ bị nó đá ngã xuống sàn rồi!”

“Cậu thật vô dụng”.

“VẬY CẬU LÊN GIƯỜNG NGỦ VỚI TỚ”.

CÓ NGAY

Giám đốc cửa hàng nghe thấy kế toán nói với khách: “Không có, đã từ lâu không có rồi, xem ra gần đây cũng không có” thì rất đỗi ngạc nhiên vội đến chỗ khách nói: “Sẽ có ngay, tuần trước đã viết hoá đơn rồi”. Sau đó gọi kế toán đến bên cạnh trình trọng dạy bảo: “Mãi mãi, mãi mãi, mãi mãi không được nói khách hàng là chúng tôi không có, phải nói là chúng tôi đã đặt rồi, không lâu sẽ có. Cô cho tôi biết bà ấy cần cái gì?”

“Bà ấy hỏi tôi nơi này gần đây có mưa hay không ạ”. Cô kế toán đáp.

TOÀN NÓI TÀO LAO

Người nói chuyện trong bữa tiệc trưa nói mãi không hết cái đề tài buồn tẻ. Sau đó có người lách ra ngoài gặp một người khác: “Nói xong chưa” “Nói xong từ lâu rồi, nhưng ông ta không chịu câm miệng”

CHẲNG CÒN THỜI GIAN ĐI THAM QUAN

Một ông từ ngoài đến Đài Bắc tham quan, ở trong một khách sạn sang trọng,

hỏi một người phục vụ giờ ăn ba bữa. Người phục vụ đáp: “Bữa sáng từ sáu giờ đến mười một giờ, bữa trưa từ mười một giờ đến ba giờ chiều, bữa tối từ ba giờ đến bảy giờ”.

“Thế thì tôi chẳng còn thời gian nào mà đi tham quan nữa”.

LỜI KHÔNG PHẢI TỰ ĐÁY LÒNG

Vợ: “Người đàn bà ở trước mặt đẹp quá”.

Chồng: “Nhưng anh cho rằng cô ta chẳng đẹp chút nào”.

Vợ: “Anh thiếu con mắt thẩm mỹ quá”.

Chồng: “Đúng, vì thế anh thường khen em đẹp”.

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 3

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
phần 4

ĐỂ PHÒNG KHÔNG MAY

Có lần ông A cùng bạn đạp xe lửa từ Cao Hùng về phía bắc. Đến mỗi ga ông ta đều xuống tàu chạy ra sân ga lại hỗn hển chạy trở lại. Người bạn lấy làm ngạc nhiên hỏi vì sao lại như vậy. Ông A nói: “Bác sĩ bảo là bất kỳ lúc nào bệnh tim của tôi cũng có thể bộc phát và dẫn đến tử vong, cho nên đến mỗi ga tôi mới mua vé đến ga sau”.

CHO NHIỀU TIỀN BUỐC-BOA

Hai tay thanh niên, đến một cửa hàng ăn tối.

Ăn xong hai người đi ra, người phục vụ tập sự giúp họ khoác áo khoác, một người trong họ rút ra cho người phục vụ tập sự năm mươi đồng, người kia không vui nói: “Sao cậu cho nó nhiều thế? Tiếc quá!” Nhưng người kia rất vui trả lời: “Vì nó đã khoác cho tớ chiếc áo khoác có giá trị bằng mười lần chiếc áo khoác của tớ”.

CHƯA ĐƯỢC SỰ ĐỒNG Ý

Vợ: “Anh thật đáng ghét! Chưa bàn gì với em đã đi cắt tóc, chẳng ra cái gì cả!” Chồng: “Em cũng chẳng nói với anh một lời đã làm cho đỉnh đầu rụng tóc thì có ra cái gì không?”

THEO DẤU TỘI PHẠM CHẠY TRỐN

Phạm nhân chạy trốn, viên cảnh sát đuổi theo báo cáo với đội trưởng: “Báo cáo, tôi đã đuổi theo dấu vết của hắn hơn ba tiếng đồng hồ, hắn không chạy thoát, cuối cùng hắn chạy vào rạp chiếu bóng và biến mất”.

Đội trưởng: “Vậy sao anh không theo vào rạp?”

Viên cảnh sát: “Vì bộ phim ấy tôi xem rồi!”

KHU NHÀ SỐNG LÂU

Có một anh chàng rao bán ngôi nhà ở một nơi tuyệt đẹp: “Như một vườn đào nguyên ngoài trái đất, ở đó không khí trong lành, thời tiết tốt, mọi người đều trường sinh bất lão”. Vừa lúc ấy, có một đám tang từ khu nhà ấy đi ra. Anh chàng nọ tỉnh khô nói về đồng tình thương xót: “Ông bác sĩ đáng thương! Chỉ vì không có bệnh nhân mà ông ấy phải chết đói!”

MUA NHỆN VÀ GIÁN

Một thanh niên vào một cửa hàng bán con vật quý, nói với người bán hàng: “Tôi muốn mua ba trăm con gián, mười con chuột và mười con nhện”.

Người bán hàng: “Xin lỗi, thưa ông, chúng tôi chỉ có chuột, không có gián và nhện, ông cần những thứ ấy làm gì ạ?”

Thanh niên nọ nói: “Ông chủ bức tôi phải ra đi, đòi tôi phải khôi phục lại tình trạng ban đầu của gian phòng”.

NIỀM VUI NGOÀI Ý MUỐN

Một bà béo tròn vào một cửa hàng bách hoá, nói với người bán hàng rằng bà ta muốn đan cho con chó yêu của bà ta một chiếc áo len, nhưng không biết phải mua bao nhiêu mới đủ.

“Thưa bà, tốt nhất là bà đem nó đến đây để chúng tôi đo kích thước”. Cô bán hàng nói.

“Ồ, không được, tôi không thể cho nó biết trước, vì tôi muốn cho nó một niềm vui bất ngờ”.

THỦ ĐOẠN CỦA ĐÀN BÀ

“Ngày sinh của chồng bà, bà có tặng ông ta món quà gì không?”

“Có, tôi tặng ông ấy ba trăm sáu mươi lăm điếu xì gà”.

“Bà chi mất bao nhiêu tiền”.

“Chẳng mất đồng nào, từ sinh nhật năm ngoái, cứ mỗi ngày tôi lấy một điếu xì gà của ông ấy. Khi tôi đưa quà, ông ấy thật sự sung sướng, ông ấy đã vui mừng đến hơn một tháng vì món quà này”.

CẤM HÚT THUỐC

Trong rạp hát, nhân viên phục vụ nhắc một lão nhà giàu: “Thưa ông, ở đây cấm hút thuốc, ông hãy nộp năm mươi đồng tiền phạt”.

Lão nhà giàu: “Được, đây là tờ giấy bạc một trăm đồng”.

“Tôi không có tiền lẻ trả lại ông”.

Lão nhà giàu quay lại gọi anh thư ký đến rồi đưa anh ta một điếu xì gà, cười bảo: “Cậu cũng hút một điếu đi, hai người hút cộng lại là một trăm, khỏi phải trả lại tiền phiền phức”.

GHEN TỶ

Bà nọ mới cưới con dâu, thấy con trai mua cho con dâu một chiếc áo da,

cảm thấy ghen tỵ bèn nói với ông chồng: “Nuôi con trai lớn phỏng có ích lợi gì?” Ra sức mua cho vợ hết cái này đến cái khác, chẳng kể đến bố mẹ chúng sống chết ra sao”.

Ông chồng đáp: “Những lời ấy tôi đã nghe thấy từ lâu rồi!”

“Ông chỉ hồ đồ, tôi nói với ông lúc nào hở?”

Ông chồng đáp: “Không phải bà, không phải bà, mà là mẹ tôi nói với tôi!”

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiếm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 5

KHÔNG TIN ĐƯỢC

Cô gái A: “Nghe nói cậu đã huỷ bỏ hôn ước?”

Cô gái B: “Ừ”

Cô gái A: “Chàng trai ấy không tốt hay sao? Vì sao lại huỷ bỏ?”

Cô gái B tức giận trả lời: “Vì tớ đi xem tướng, thầy tướng bảo tớ là sẽ có ba đứa con, anh ta cũng đi xem tướng thì thầy tướng bảo anh ta sẽ có bốn đứa con. Cậu nghĩ xem, đứa con thứ tư ấy anh ta để với ai? Loại người này không tin được”.

KHÔNG DÁM TÌM

“Cái ví da của tôi tìm không thấy. Mỗi cái túi tôi đều tìm một lần, chỉ còn cái túi bên trái là tôi chưa tìm”.

“Sao anh không tìm?”

“Tôi không dám tìm, vì nếu như không thấy ví ở trong túi ấy có phải là hỏng không?”

MA ĐÓI

Có một công nhân thất nghiệp, vì đi chỗ nào cũng không tìm được việc, bèn mua bốn mươi chiếc màn thầu, nằm trên đường tàu hoả, định tự sát . Về sau, bị một người bạn trông thấy, mới hỏi: “Cậu định tự sát, sao lại ôm nhiều bánh màn thầu thế để làm gì?”

Anh ta đáp: “Nếu tàu hoả không đến thì có phải là tớ chết đói không?”

ĐIỀU BỘ CỦA LUẬT SƯ

Một luật sư vừa nhận được giấy phép hành nghề, bèn thuê một văn phòng, khi đang sửa chữa dở dang thì ông đã bắt đầu làm việc. Ngay thứ hai đã có một người khách đến văn phòng, luật sư vừa thấy khách đã làm ra vẻ điệu bộ cầm máy điện thoại nói: “A-lô, a-lô, tôi rất bận, không nói chuyện lâu với ông được. Việc ấy, không có năm ngàn đồng thì không được”. Nói xong

anh ta từ từ quay đầu lại, nói với khách: “Bây giờ mời ông nói chuyện! Có việc gì tôi sẽ sẵn lòng giúp ông?”

Người khách không nhịn được cười: “Tôi đến để nối điện thoại cho ông đấy ạ!”

CHẲNG AI BỊ THIỆT

Một anh chàng luôn luôn thích tầm hoa văn nguyệt cuối cùng đã thấy anh ta ngồi trong quán rượu đầu phố, uống rượu với vẻ mặt buồn rười rượi.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

“Sáng nay lúc tôi dậy, tôi quen lấy ra một trăm đồng đưa cho vợ tôi...”

“À, thật không may!”

“Nhưng điều không may hơn là, cô ấy trả lại tôi có ba mươi đồng”.

VỢ CHỒNG QUÊN TUỔI

Chồng: “Bà này, tết xong thì bà bao nhiêu tuổi?”

Vợ: “Hỏi làm gì? Tuổi của ông và tôi chênh nhau bốn tuổi, tính tuổi của ông ra thì biết”.

Chồng: “Ừ! Bà tưởng tôi hứng thú với cái tuổi của bà hay sao! Chẳng qua tôi chỉ quên cái tuổi của tôi mà thôi”.

LỜI HỨA

Chị vợ đang giảm béo hứa là sẽ ăn kiêng và ăn ít. Bất chợt, anh chồng ăn cơm xong, vào bếp thì gặp bà vợ đang cắn miếng bánh ngọt. Chị vợ hốt hoảng: “Này anh, em ăn xuất sáng mai, anh có ăn cùng không?”

ĐẢM BẢO TỐT NHẤT

Một người muốn may bộ comple, vì trên phố có rất nhiều cửa hàng giả mạo vải ngoại, anh ta sợ bị hớ, bèn hỏi nhân viên cửa hàng:

“Mảnh vải này có phải là vải ngoại không? Anh có thể bảo đảm không?”

“Có thể, mảnh vải này đắt hơn vải địa phương khoảng năm trăm đồng, đấy chẳng phải là sự đảm bảo tốt nhất hay sao?”

TÍNH GIỎI

Chồng vừa chết vì tai nạn xe hơi, vợ khóc lóc thảm thiết bảy ngày bảy đêm. Đến ngày thứ tám, nhân viên của Công ty Bảo hiểm nhân thọ đến đưa tiền bảo hiểm chị ta nín bật. “Ôi, một triệu đồng!” Quả phụ vui mừng quay lại nhìn nhân viên của Công ty Bảo hiểm rồi nói một cách trịnh trọng: “Nếu chi hai trăm ngàn đồng mà có thể làm cho chồng tôi sống lại thì tốt biết bao nhiêu!”

TRỘM RƯỢU

Chủ nhà: “Mày uống trộm rượu ở bình này hử?”

Người giúp việc: “Không ạ!”

Chủ nhà: “Còn cãi hử! Mày xem, rõ ràng rượu trong bình này thiếu một chén”. Người giúp việc: “Quả thực là không ạ, tối qua nhân lúc ông đi vắng, tôi có lấy cả một bình, bây giờ vẫn chưa uống hết”.

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC

Phần 6

TINH THẦN NGHIÊN CỨU

Một nhà sinh vật học cắt đứt hai chân con bọ chó, ra lệnh cho nó nhảy, tức thì con bọ chó này nhảy. Ông ta lại cắt hai chân khác, lại ra lệnh nhảy, con bọ chó lại nhảy không sai. Tiếp sau, ông ta lại cắt đứt hai chân, lại ra lệnh, nhưng lúc này con bọ chó không nhảy nữa. Thế là, trong báo cáo kết quả thí nghiệm của nhà sinh vật học được viết: “Sau khi cắt đứt sáu chân của con bọ chó thì con bọ chó bị điếc!”

ĐỒ VẬT KHÔNG ĐÁNG TIỀN.

Ông nọ rất thích đánh bạc, những đồ vật trong nhà đáng giá đều đã biến đi sạch. Một hôm bà vợ nói với ông ta: “Chắc là ông sẽ không đem tôi đi đặt cọc để đánh bạc chứ?”

“Tất nhiên là không rồi, tôi chẳng bao giờ mang thứ không đáng tiền đi đặt cọc!”

KHÔNG CÓ CHUYỆN GÌ CẢ

Con nói với bố: “Bố ơi, con rất thích cô B, bố cho phép con cưới cô ấy nhé!” Với vẻ mặt buồn rầu, ông bố nói: “Bố nói thật với con, con yêu, cô gái ấy là kết tinh của tình yêu giữa bố và mẹ cô ấy lúc cha còn trẻ, cô bé đó là em gái con, nên con không thể cưới nó được”. Con trai sau khi biết bí mật ấy, vô cùng đau khổ, bà mẹ thấy con đau khổ, không cầm lòng được hỏi rõ đầu đuôi, bà liền an ủi con trai: “Con cũng không phải là con đẻ của cha con đâu!”

TIẾT KIỆM

Có một người do tiết kiệm mà trở thành nỗi vì quan hệ buôn bán phải đi xa nên dặn dò vợ năm lần bảy lượt: “Bà chớ có quên, nếu thằng bé con không nhìn đồ vật thì tháo cái kính cận của nó ra!”

CÁCH CẦU HÔN MỚI

Anh chàng nọ xấu hổ nên rất lâu không dám cầu hôn bạn gái. Cô bạn gái không dừng được hỏi:

“Anh ơi, hình như anh có điều gì đó muốn nói với em phải không?”

Anh chàng nọ ấp úng đáp:

“Ừ, ừ, anh muốn...cùng em, em có bằng lòng sau khi chết sẽ táng tại khu mộ nhà anh không?”

VẪN KHÔNG BẰNG

Một giáo sư lịch sử hiện đại Trung Quốc chỉ giảng về Khởi nghĩa Vũ Xương, mất mười hai giờ (toàn bộ khoá trình là một học kỳ), tư liệu thật phong phú; học sinh rất chăm chú nghe giảng và vô cùng khâm phục giáo sư. Giáo sư lắc đầu nói: “Ta vẫn không bằng giáo sư dạy lịch sử triều đại nhà Minh của chúng ta, ông ấy giảng một năm, mà Chu Nguyên Chương (tức Minh Thái Tổ, người dựng nên triều đại Minh N.D.) vẫn còn ở trong chùa làm hoà thượng”.

LÀM THẾ NÀO GỬI ĐI ĐƯỢC

Vợ: “Sáng qua bức thư em đưa cho anh, anh đã gửi đi cho em chưa?”

Chồng: “Chưa!”

Vợ: “Thư rất quan trọng, phải gửi đi”.

Chồng: “Thế à”

Vợ: “Anh thật là kẻ hồ đồ!”.

Chồng: “Nhưng...”

Vợ: “Nhưng cái gì, em bức lảm đấy”.

Chồng: “Nhưng, trên phong bì em chẳng viết một chữ nào cả”.

TỰ PHỤ

Vợ về đến nhà, vui vẻ nói với chồng: “Hôm nay em nhờ người xem tướng tay, ông ta nói: Người chồng thứ hai của em là một người tuần tú, học vấn cao, hơn nữa lại rất quan tâm đến em.

“Hả!” chồng ngạc nhiên hỏi: “Anh và em cưới lần thứ hai phải không?”

CHẾT CŨNG CAM LÒNG

Một người đến nhà thăm bà cụ già bị ốm:

“Cụ ơi, vất vả lắm bệnh mới hồi phục được, mong cụ sớm mạnh khỏe!”

“Tôi chỉ mong cho bệnh này nó lành, thì có chết cũng cam lòng!”.

GIỎI DÙNG THÀNH NGỮ

Anh chàng nọ bình thường rất sính dùng thành ngữ. Một hôm, anh ta đi chúc mừng đám cưới của bạn, cô dâu chú rể đang chúc rượu quan khách. Anh chàng nọ thấy cô dâu trang điểm khác lạ liền khen ngợi: “Bộ mặt xấu hẳn đi” (Diện mục toàn phi)”. Khi chú rể chúc rượu anh, thì anh ta nâng cốc và nói: “Chúng ta sẽ cùng chết!”(Đồng quy vu tận).

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiếm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 7

VÁCH CÓ TAI

Bà A nói với bạn gái: “Tôi ở nhà tập thể, tường rất mỏng, nói một câu là hai bên hàng xóm nghe rõ mồn một chẳng biết làm thế nào cả”.

Bà bạn khuyên bà A, nên đóng thêm một lớp gỗ cánh âm. Bà A, nghĩ có một lúc, lắc đầu: “Không được, như vậy, tôi sẽ không nghe được họ nói chuyện!”.

TỰ BẠCH

Ở phòng đẻ, vợ sắp đẻ nói với chồng: “Em phải nói cho anh biết, hai mí mắt của em đã bị cắt, mũi thì gồ lên, hàm dưới thì làm giả, cho nên nếu sinh con ra không giống em thì anh đừng có sợ mà nhảy chồm lên!” Chồng an ủi: “Anh biết từ lâu rồi, không sao đâu. Anh cũng nói cho em biết là: Anh đã thay mắt trái, hàm răng dưới là răng giả, chân trái cũng là chân giả!”.

TỔ TÔNG TRẢ TIỀN

Bác sĩ: “Theo kết quả kiểm tra, bệnh của anh là do di truyền, không thể chữa được. Anh cầm giấy thanh toán này ra phòng kế toán nộp năm đồng tiền phí kiểm tra”. Bệnh nhân: “Bác sĩ đã nói là bệnh này do tổ tiên tôi di truyền lại, không thể chữa được thì xin bác sĩ gửi giấy thanh toán này cho cụ tổ của tôi”.

EM SẼ YÊN TÂM

Chồng: “Hôm nay anh đã mua bảo hiểm nhân thọ một vạn đồng”.

Vợ: “Em sẽ yên lòng! Từ nay mỗi khi anh ra đi, chẳng cần phải nhắc anh cẩn thận xe ô tô nữa!”.

KHÔNG YÊN TÂM

Cô gái A: “Tớ cứ nghĩ rằng cậu nhất định không yên tâm khi chồng cậu ra

ngoài?”. Cô gái B: “A! Từ khi mượn được cô giúp việc xinh đẹp, anh ta ở nhà, mình lại thấy không yên tâm”.

SỐ THỨ TỰ CỦA CHỒNG

Một phụ nữ nông thôn lần đầu tiên gọi điện thoại cho chồng qua tổng đài: “Tôi muốn nói chuyện với chồng tôi, tiếp giúp một tí”.

Cô tổng đài tập sự: “Chồng chị số bao nhiêu?”.

Chị phụ nữ nổi giận: “Tôi làm gì có nhiều chồng mà phải đánh số thứ tự?”.

DI TRUYỀN CỦA CHA MẸ

A: “Cậu có lúc rất có tính cách nam nhi, nhưng có lúc lại yếu đuối như đàn bà!”.

B: “Đó là do di truyền, vì bố mình là đàn ông, mẹ mình là đàn bà mà!”.

CHƯA ĐẾN NĂM CÂN

Một thanh niên hỏi một cụ già: “Bộ sách này là sách gì đấy ạ?”. Cụ già: “Ngũ kinh”. Anh thanh niên: “Cháu không tin, dứt khoát không đến năm cân”.(1)

Ghi chú: Âm đọc chữ: “Ngũ kinh” gần giống “Ngũ cân” (năm cân).

THẬT THÀ

Bốn người chuẩn bị đánh xóc đĩa, bảo anh chàng mới đến chơi lần đầu, ra ngoài xem có cảnh sát hay không?

Mười phút sau, anh chàng này hồn hển chạy về nói: “Ở ngoài không có cảnh sát nên tôi phải thân chinh đến đồn cảnh sát gọi họ tới!”.

LINH DƯỢC

Bệnh nhân: “Thuốc cảm lạnh này có hiệu nghiệm không?” Cô bán thuốc: “Rất hiệu nghiệm, bảo đảm với bác một ngày là khỏi”.

Ba ngày sau bệnh nhân tức giận đến cửa hàng: “Này, cô nói với tôi một ngày là khỏi, sao ba ngày rồi mà chẳng thấy hiệu nghiệm gì cả?”

Cô bán thuốc: “Không sai đâu! Tôi nói rằng bảo đảm một ngày là khỏi, nhưng bác có nói hẳn là ngày nào đâu”.

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 8

GIỮA VỢ CHỒNG

“Trời ơi! Tôi bỏ quên ví tiền dưới gối rồi!”

“Ồ, người giúp việc của anh chẳng phải là rất thật thà hay sao?”

“Đúng đấy, nhưng cô ta sẽ đem ví tiền giao cho vợ tôi!”.

VỢ VÀNG LỖ LỜI

Anh chàng nọ đến dự tiệc chậm, vợ vàng ngồi vào chỗ, vừa thấy thịt lợn quay béo ngậy trước mặt liền vui mừng nói: “Hay quá, mình ngồi ngay bên cạnh con lợn béo. Vừa nói dứt lời, mới phát hiện ra một bà rất béo ngồi bên cạnh đang chăm chăm nhìn anh ta, thế là anh ta vợ vàng tươi cười giải thích: “Tất nhiên, đây là tôi nói con lợn sữa đã quay này!”.

CHƯA RA NƯỚC NGOÀI

Bác sĩ: “Cháu bé mắc bệnh sởi nước Đức”.

Bà mẹ: “Sao lại như thế được? Nó chưa bao giờ ra nước ngoài!”.

ÔNG CHỒNG NÓI KHÔNG THẬT

Một bà lần đầu ra thành phố cùng chồng đi dạo chơi. Bà ta vợ hỏi một cô gái: “Cô ơi, tôi hỏi thăm một chút, cô có nhìn thấy chồng tôi không?”

“Chồng bà?” Cô gái ngạc nhiên hỏi vặn.

“Phải, ông ấy đeo kính, tuổi khoảng bốn mươi”.

“Người đeo kính nhiều như thế này, tôi biết được chồng bà là ai!”

“Ông ấy từng nói với tôi, đàn bà trong thành phố họ thông minh hơn tôi cả trăm lần, hoá ra ông ấy lừa tôi”.

AI ĐANG GIỮ CỬA HÀNG

Một ông chủ cửa hiệu nhỏ được lập nên do ông ta rất cần kiệm, trước khi chết, cả nhà đều quây quanh giường.

Ông đau khổ mở đôi mắt không còn ánh sáng gọi:

“Bà nó đâu?”.

“Ông ơi, tôi đang đứng bên cạnh đây!”

“Thằng con lớn?”

“Cũng ở đây”.

“Thằng hai, thằng ba, thằng tư”.

“Chúng nó đều đứng quanh giường của ông đây!”

“Con gái tôi đâu?” “Năm chị em đều vào cả đây, đợi đưa ông đi!”

“Ồ khốn! Đây là ý của ai vậy?” Ông chủ nuốt nghẹn hơi kêu lên: “Không có một ai trông nom cửa hàng à?”.

KHÔNG THỂ THÀNH NHÀ

Có người hỏi một thi nhân (nhà thơ): “Vì sao thi nhân lại không giống tiểu thuyết gia, âm nhạc gia, thư pháp gia, triết học gia v.v... có thêm chữ gia ở sau, mà chỉ gọi là thi nhân?”. Một người khác trả lời xen vào: “Thi nhân ôm ấp tình cảm lãng mạn, đi khắp nơi tìm cảm xúc, thì làm sao mà có “nhà” được?” Thi nhân cảm thán nói: “Sai rồi, vì thơ bán chẳng được mấy đồng, nên không có khả năng để thành “nhà”. ”

HÃY BÁO VỚI VỢ TÔI

Cô giúp việc hớn hờ chạy vào phòng nghiên cứu của học giả nói: “Thưa ngài, một đứa con trai! Bà nhà đẻ rồi ạ!”

Học giả: “Việc như thế, sao lại làm phiền tôi, vợ tôi không có nhà à?”.

NÓI QUÁ LỜI

Một người đàn ông phẩm hạnh không tốt, không làm việc lương thiện, chỉ suốt ngày rượu chè. Đến khi chết, vợ anh ta tuy hàng ngày rất căm ghét, nhưng cũng không thể không đứng trước linh cữu để lễ tạ những người đến viếng. Khi nghe bài điệu văn của người bạn, có một đoạn như sau: “Ông tính tình thuần hậu, phẩm hạnh khiêm ưu, chăm sóc gia đình dạy dỗ con cái, cần kiệm chất phác, giúp đỡ người hèn yếu, không ai là không yêu quý...”. Vợ người đàn ông nói nhỏ với đứa con trai đang đứng bên cạnh: “Con nhanh đến xem, người nằm trong quan tài có phải là cha con không?”.

KHÔNG PHẢI HÙA THEO NỮA

Sau bữa trưa, ông chủ rất vui vẻ trở về phòng làm việc của nhân viên, kể lại cho họ nghe mấy câu chuyện cười ông ta nghe được ở nhà ăn, ngoài một cô nhân viên ra, còn lại tất cả đều ôm bụng cười. Ông chủ nói với cô nhân viên: “Sao thế? Chẳng lẽ cô không có một chút cảm giác hài hước nào hay sao?”

Cô nhân viên đáp: “Tôi chẳng cần cười, dù sao thì tuần sau tôi cũng rời khỏi đây rồi!”.

GIỮ LÂU DÀI

Ông A có nhà cho thuê, nhưng giấy quảng cáo dán lên đều bị trẻ con bóc mất, cảm thấy rất phiền toái, cuối cùng ông cũng nghĩ ra được một biện pháp hay. Ông ta lấy một tấm ván, dùng sơn viết mấy chữ lớn: “Nhà tốt cho thuê”, đóng chặt lên tường nhà, lăm bằm một mình, như vậy có thể giữ được ba năm!

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
phần 9

MUỐN NHANH THÌ KHÔNG ĐẠT

Anh chồng nhìn đồng hồ đặc ở trên sân ga, buồn phiền nói với vợ: “Lúc dọn dẹp hành lý, nếu em không làm lâu như thế thì mình đã đi kịp chuyến này rồi”. “Phải”, vợ đáp: “Có điều, nếu anh không giục em nhanh lên, cứ đi chuyến sau thì chẳng phải đợi ở đây lâu như thế này”.

VIỆC LỚN VIỆC NHỎ

A: “Tớ và vợ tớ rất dân chủ, nếu ý kiến của tớ và cô ấy giống nhau thì cô ấy sẽ phục tùng tớ. Nếu khác nhau thì tớ phải phục tùng cô ấy”.

B: “Tớ và vợ tớ rất bình đẳng, người nào quản của người ấy, tớ quản lý phòng khách, phòng ngủ, nhà bếp. Cô ấy quản người giúp việc và tớ”.

C: “Tớ chủ trương độc tài. Mọi việc lớn trong nhà do tớ phụ trách, việc nhỏ do cô ấy phụ trách. Nhưng lấy nhau đã hai mươi năm, trong nhà chưa từng xảy ra một việc lớn nào!”.

CÁ CƯỢC

Có một anh lính được điều đến một đơn vị khác, anh ta cầm tờ báo cáo do viên trung úy viết đến đơn vị mới, trong đó có viết: “Anh này có thói quen xấu hay cá cược, nếu cải đổi được thì anh ta sẽ trở thành một quân nhân ưu tú”.

Chỉ huy đơn vị mới, sau khi xem xong báo cáo nghiêm khắc nói với anh lính: “Ở đây chúng tôi tuyệt đối không cho phép cá cược, để xem rồi anh sẽ dùng cái gì để cá cược?”.

“Cái gì tôi cũng cược, tôi có thể dùng tiền lương tháng này để cược với xếp, ngực của xếp có một vết sẹo”.

Viên chỉ huy cười ha hả: “Vậy hãy bỏ tiền lương của anh ra đây”. Nói xong, liền cởi hết áo trong, để lộ bộ ngực không có vết sẹo nào cho anh lính xem và vợ hai ngàn đồng bỏ vào túi, rồi gọi điện thoại cho viên trung úy: “Anh lính ấy đã bị tôi trừng trị rồi, sau này chắc anh ta không còn dám cá cược nữa”.

“Ồ”, tiếng của viên trung úy rất buồn, anh ta nói: “Nó đã cá với tôi năm

ngàn đồng! Sau khi đến được năm phút nó đã lột sạch quần áo của anh đấy!”

TÂM LÝ CÓ VẤN ĐỀ

Người nọ đến bác sĩ tâm lý để kiểm tra:

“Thưa bác sĩ, mọi người nói tâm lý của tôi không bình thường”.

Bác sĩ: “Hiện nay anh đang nghĩ những gì?”

Người nọ: “Tôi đang nghĩ là bác sĩ không nên thu tiền khám bệnh của tôi”.

Bác sĩ: “Tôi khẳng định tâm lý của anh có vấn đề”.

CHỈ TUYÊN TRUYỀN THÔI

Có người hỏi ông chủ hiệu sách cũ: “Mỗi ngày ông lỗ mất bao nhiêu tiền?”

Chủ cửa hiệu đáp: “Thưa ông, nói thế nào nhỉ, nếu như ngày nào cũng lỗ thì mở cửa hàng làm gì?”

Người kia nói: “Chẳng phải ông đã viết trên bảng kia là: “Mua sách cũ giá cao, bán ra giá rẻ hay sao?”.

TÔI BẰNG LÒNG

Đạo diễn: “Cô A này, cảnh này phải quay một thanh niên rất vội vàng xông vào phòng của cô, ôm chặt cô, dùng thùng chối chặt cô lại, sau đó ra sức ôm hôn cô”.

Diễn viên nữ: “Thanh niên cao to, đẹp trai chứ?”

Đạo diễn: “Tất nhiên rồi, nhưng vì sao?”

Diễn viên nữ: “Vậy thì, anh ta cần gì phải trối tôi”.

XE BUÝT HAI TẦNG

Một bác nông dân lần đầu vào thành phố, nhìn thấy chiếc xe buýt hai tầng chạy trên phố vui mừng nói với bạn: “Tôi muốn ngồi trên xe buýt hai tầng một cái”.

“Được, đừng khách sáo, lên ngồi đi”.

Bác nông dân lên xe buýt hai tầng, nhưng ngay lập tức nhảy phắt xuống. Người bạn hỏi vì sao, bác nông dân nói: “Nguy hiểm lắm, tầng trên không có lái xe!”

NGƯỜI NHẢY XUỐNG SÔNG

Viên sĩ quan quở trách viên cảnh sát bảo vệ cầu: “Buổi tối ngày nào cũng có người nhảy cầu tự sát, vì sao không ngăn chặn lại?”

Từ đó về sau, viên cảnh sát chú ý không chút lơ là, để tránh việc lại có người tự sát. Vào buổi tối hôm ấy, anh ta phát hiện thấy người có hành vi khả nghi, liền đi theo sau, cuối cùng bắt được anh ta trên cầu. “Té ra, người tối nào cũng nhảy cầu tự sát là anh, tôi phải đưa anh về để trừng trị, xem anh có dám tự sát hay không!”.

NGÀY MAI SẼ BIẾT

Hai tên kẻ cắp lấy được một bọc tiền.

Kẻ cắp A: “Hôm nay kiếm được khá nhiều, chúng ta đếm lại xem được bao nhiêu tiền?”

Kẻ cắp B bĩu môi: “Bất tất phải phiền phức, báo chí ngày mai sẽ đăng số tiền bị mất trộm”.

SỰ CỐ PHANH XE

Một tên keo kiệt thuê taxi đến một thị trấn, khi xuống dốc, đột nhiên xe bị hỏng phanh lao xuống vùn cụt, lái xe sợ tái mặt: “Trời ơi, phanh xe hỏng rồi!” Thế nhưng tên keo kiệt lại kêu âm ỉ: “Nhanh tắt đồng hồ tốc độ đi, không thì tôi phải trả tiền cước nhiều hơn!”.

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 10

LÒNG CỦA NGƯỜI GIÀU

Vợ một lão triệu phú tham gia buổi dạ hội khiêu vũ từ thiện để cứu tế người ăn xin, mãi đến khuya mới ra về.

Khi bà ta ra khỏi cửa và đang muốn bước vào chiếc xe con bóng loáng thì có một ông lão ăn xin ăn mặc rách rưới chìa tay: “Thưa bà, xin bà cho tôi chút tiền, đã một ngày nay tôi chưa được ăn cơm rồi”. “Bọn bay thật không biết thế nào là đủ”. Vợ lão triệu phú oán trách ông lão: “Lẽ nào bọn bay không biết ta đã vì bọn bay mà nhảy suốt đêm?”.

THẬT CHẾT NGƯỜI

Bưu cục tổ chức kiểm tra nhân viên đưa thư, trong đó có một câu hỏi: “Mặt trời cách trái đất bao xa?”.

Một nhân viên tham gia kiểm tra kêu lên: “Ồ, chẳng may mình bị bắt đi theo chuyến này thì thật chết người!”.

ĐỐI TƯỢNG KHÓ TÌM

Anh chàng nõn ba mươi mấy rồi, gần đây đã định mấy đám, các cô gái đều vừa lòng về anh ta, nhưng mẹ anh ta lại phản đối tất.

Có người bảo với bà mối: “Hãy cứ thử tìm một cô gái có các mặt đều giống mẹ anh ta xem”. Bà mối làm theo.

Quả nhiên bà mẹ gật đầu, nhưng lại gặp phải sự phản đối của cha anh chàng nõ.

ĐẦU HÀNG

Một đoàn nhạc nghiệp dư, để thu hút khách, đã tổ chức một buổi biểu diễn gọi là: “Đại diện tấu kịch liệt”. Nhạc cụ diễn tấu gồm mấy chiếc piano, hai mươi mấy chiếc kèn lớn, một chiếc còi xe cảnh sát và hai mươi mấy chiếc còi ô tô... Khi cuộc biểu diễn tới cao trào, thính giả nhốn nháo cả lên. Một lúc sau, một vị khán giả ở hàng ghế thứ hai đứng lên giơ cao chiếc ba toong trên có buộc chiếc khăn tay trắng phất tới tấp...

TÙY ANH CHỌN

Một đôi vợ chồng vào quán cơm, thấy trên thực đơn ghi: “Thức ăn tự chọn”, liền hỏi người phục vụ còn thức ăn gì không? Cô phục vụ đáp: “Măng sậy!” Bà vợ nói: “Vậy còn có gì để mà chọn?” “Bà có mua hay không mua?”.

BÍ QUYẾT KHÔNG CHẾT ĐUỐI

Tờ quảng cáo ghi: “Truyền thụ bí quyết không thể chết đuối”, quả thực là có sự hấp dẫn khó tin, rất nhiều người sau khi xem, xúm đông xúm đò xin được truyền thụ bí quyết. Người truyền thụ bí quyết ung dung cầm chiếc bút lông và nghiêng mực tàu đến trước mặt mọi người nói: “Phép màu không bao giờ bị chết đuối là phép mà tôi đã nghiên cứu hơn hai mươi năm, hễ học được sẽ có ích lợi suốt đời”. Chẳng ai dám nói một lời, tất cả đều im lặng lắng nghe. “Xin mời mọi người xếp hàng ngay ngắn, rồi cởi quần ngoài ra!” Sau khi nhà truyền thụ dùng bút lông vạch một vạch ngang vào đùi mỗi người, trịnh trọng nói: “Tuyệt đối không được lội xuống nước sâu hơn so với vạch mực ở chân, biết chưa?”.

NHỜ ANH

Chàng trai yêu cô gái, bày tỏ tình yêu tha thiết:

“Vì em, anh nguyện làm bất cứ việc gì”.

Cô gái đưa đôi mắt tuyệt đẹp mỉm cười:

“Thật thế không? Vậy em nhờ anh giới thiệu cho em một thanh niên đẹp trai và thông minh hơn anh”.

ÔNG TÁN GẤU CẢ NGÀY

“Ông tán gẫu cả ngày” ấy đến chỗ nào là chỗ đó sẽ có cuộc tán gẫu đến nửa đêm, thật đáng ghét!” Chị vợ cắn nhần.

Anh chồng an ủi vợ: “Tôi đã có cách bảo nó về sớm”.

Khi hai vợ chồng đang bàn bạc thì “Ông tán gẫu cả ngày” đến. Vừa thấy ông ta, anh chồng liền nói: “Tối qua gần nhà tôi xảy ra vụ cướp, hai người bị cướp hết đồ trang sức, đến quần áo cũng chẳng còn”.

“Tôi phải về đây”. “Ông tán gẫu cả ngày” quay về. Kế của hai vợ chồng thế là đạt kết quả nên vui mừng khôn xiết, lúc họ đang hoa chân múa tay, thì “Ông tán gẫu cả ngày” đặc ý đến: “Tôi sợ quần áo bị cướp nên chỉ mặc chiếc áo rách và chiếc quần lại đây, tối nay có thể nói chuyện đến sáng

cũng không sao cả”.

HAY NHƯ THẾ

Thầy giáo than phiền về xu thế học sinh hút thuốc lá chỉ tăng mà không giảm. Một hôm thầy hỏi cả lớp: “Ai có thể nói được cái hay của việc hút thuốc lá?”. Học sinh tranh nhau trả lời: “Có thể giải sầu”, “có cảm giác thành tiên”, “có cảm giác chín muồi”, “có thể đưa lại linh cảm”, “là nghi lễ giao thiệp trong xã hội”... Thầy giáo nói: “Sai rồi! Tất cả đều không phải. Hút thuốc chỉ có hai điều hay: Một là tăng thêm thuế cho nhà nước, hai là giảm bớt sự tăng dân số ở Đài Loan”.

KHÔNG HỎI LÀM SAO MÀ BIẾT

Trong xe buýt, một người đàn ông ăn mặc bảnh bao và một cháu trai khoảng tám chín tuổi.

“Bố ơi, các thuyền ở trên sông là thuyền gì?”

“Xin lỗi, con yêu, bố không biết”.

Một lúc sau đứa trẻ lại hỏi:

“Cái bia kỷ niệm to kia là gì?”

“Con hỏi vặn bố mãi”

Lại một lúc sau:

“Cái cầu lớn kia! Đây là cầu gì?”

“Thằng bé này, hỏi khó quá!”

Đứa con nghĩ một lúc, lại hỏi:

“Bố ơi, bố có trách con vì đã hỏi nhiều như thế không?”

“Tất nhiên là không trách con, con yêu! Không hỏi thì làm sao con biết được?”

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiếm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC

Phần 11

SỰ THÔNG MINH CỦA VIỆC TỰ BIẾT

Thầy giáo: “Các trò chẳng phải là đã cười tôi ư?”

Học sinh: “Chúng em không dám cười thầy đâu ạ”.

Thầy giáo: “Hừ! Ở đây ngoài tôi ra, còn ai là người đáng cười nữa?”.

HỮU HỒNG

Một đứa bé trăm lần phạm tội trộm cướp, bị quan toà thẩm vấn, cùng với đứa trẻ còn có người bố.

Quan toà: “Tôi thật không vui khi nhìn thấy đứa trẻ này. Ông đã dạy nó như thế nào? Ông nên đem một số gương tốt cho nó xem”.

Bố đứa trẻ: “Tôi đã đem những gương tốt để dạy nhưng nó vẫn như cũ, thường bị người ta bắt”.

BÒ KHÔNG CÓ SỪNG

Thầy giáo khoa chăn nuôi gia súc, dẫn thanh niên đi tham quan nông trường. Một sinh viên hỏi: “Con bò này sao không có sừng?”

Thầy giáo giải thích: “Nguyên nhân bò không có sừng thì có rất nhiều, chẳng hạn một số con sinh ra đã không có sừng, một số con bị gãy ngoài ý muốn, một số lại do người chủ cố ý cưa đi, có con do nòi giống căn bản đã không có sừng”.

Chủ nông trường đứng bên cạnh nói xen vào:

“Xin lỗi! Đây là một con ngựa, không phải bò!”.

SỰ THỰC

Anh chồng nói với người vợ đang có bầu:

“Lòng độ lượng của đàn bà các người thật nhỏ bé, chẳng có một chút khoan dung con người”.

Chị vợ chỉ vào cái bụng chứa của mình:

“Trong này chẳng phải là người hay sao?”.

CHẲNG BẰNG VỀ NHÀ

“Trước khi chúng ta cho xe đi, em muốn anh hiểu rằng em không phải là người đàn bà dâm đăng. Vì thế, anh đừng hòng nắm tay em hoặc hôn em.

Lời em nói đã đủ rõ chưa”. Một cô gái trẻ đang cảnh cáo người bạn trai.

Chàng trai: “Rõ”.

Cô gái: “Em đã nói rõ ràng, bây giờ cho xe chạy đi”.

Chàng trai: “Chúng ta đi đâu?”

Cô gái: “Về nhà”.

XIN CHO BIẾT TRƯỚC

Vợ: “Em bảo anh gọi điện thoại báo người ta đem gạo đến, anh đã gọi chưa?” Chồng: “A! Anh quên sạch sành sanh rồi”.

Vợ: “Anh quên rồi, sao không báo cho em một tiếng? Làm em phải đợi mãi”.

YÊN TÂM

Trên đường đến rạp chiếu bóng, hai vợ chồng nhà nọ đang nói chuyện với nhau, bỗng vợ hốt hoảng: “Thôi chết, em quên mất không tắt bếp lò nếu bị hoả hoạn thì làm thế nào?” Chồng ngẫm nghĩ một lúc rồi nói: “Yên tâm, anh cũng quên không khoá máy nước trong nhà tắm, nên chẳng sợ nguy hiểm đâu!”.

CHẲNG CẦN VIẾT CHỮ

Một bà vào cửa hàng mua một cái máng nước cho con chó con, nhân viên cửa hàng hỏi bà ta, trên máng nước có cần viết chữ: “Dùng cho chó” không ạ? “Cái đó chẳng cần, chồng tôi xưa nay không uống nước, còn con chó thì không biết chữ”.

THUỐC THỂ SỮA PHONG LONG

Một cô gái, vào cửa hàng thuốc tây ở xã nọ, cầm một bình thuốc có nhãn hiệu: “Thuốc thể sữa Phong Long”, rồi hỏi anh bán hàng: “Thuốc này có hiệu nghiệm không?” Anh bán hàng: “Tất nhiên là có hiệu nghiệm”. Cô gái hỏi: “Bao nhiêu tiền một lọ? Cách uống thế nào?”

“Cái gì? Cô gái! Không dùng được đâu, mọi chuyện luôn phải nghĩ cho nó đến chốn!” Anh bán hàng vừa nói vừa hốt hoảng giằng lấy bình thuốc từ tay cô gái.

“Trên nhãn chẳng phải là đã ghi rõ là “thuốc gì” hay sao?” cô gái không hiểu hỏi lại.

“Cô ơi! cô nhầm rồi, “Phong Long” là nhãn hiệu, còn “nhũ tử” là thuốc ở

thể dung dịch (nước), đây là thuốc nông nghiệp, không phải là “long nhũ tễ” (thuốc làm ngực phụ nữ phát triển) đâu!”

Cô gái đỏ mặt, ngượng nghịu đi ra.

BỐ EM...

Lúc lên lớp thầy giáo hỏi học sinh: “Các em phải ghi nhớ, cho người thì nhiều, cho mình thì ít”.

“Thưa thầy” một học trò trai nói: “Bố em rất thích câu nói này”.

“A, thật là cao thượng, thật cao thượng! Thế bố em làm cái gì?”

“Bố em là võ sĩ quyền anh”.

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 12

TAI LỢN CÒN TO HƠN

Mẹ: “Thằng bé này tai to, sẽ có phúc, ở xóm này tai con là lớn nhất đấy, tương lai con sẽ có phúc”.

Con: “Mẹ ơi, không đúng thế đâu, tai lợn còn to hơn tai con đấy!”

KHÔNG CHO BÀ MƯỢN

Trên xe buýt, một đứa bé trai mũi dài chảy dòng dòng. Một bà đứng đối diện không đứng được, ân cần hỏi: “Cháu ơi, cháu có đem khăn tay không?” “Đem thì sao?” Đứa bé trai tức tối nói với người phụ nữ: “Tôi không quen biết bà nên chẳng bao giờ cho bà mượn!”.

CHIM BIẾT TIẾNG ANH

Hai anh em nhà nọ vào rừng bắn chim, thấy trên cây có chim, thằng em liền dùng tiếng Anh nói to: “There are birds on the trees, shot them quickly shot quickly” (Trên cây có chim, bắn nhanh lên). Chim nghe tiếng liền hoảng hốt bay mất.

Người anh nói: “Tiếc quá, tiếc quá!”

Người em nói: “Em sợ chim nó hiểu tiếng em, nên mới dùng tiếng Anh để nói, ai ngờ nó cũng hiểu tiếng Anh”.

ĐỊNH NGHĨA TRỪU TƯỢNG

Trong một lớp dạy chăn bò ở một xã nọ, hằng ngày chẳng hứng thú lắm với toán học, một hôm, cô giáo trẻ dạy toán lên lớp nói: “Cái gọi là toán học là một thứ trừu tượng. Các em! Cái gì là trừu tượng?” Cả lớp không ai nói, cô giáo liền gọi một học sinh hỏi: “Trừu tượng có nhìn thấy không?” Học sinh đáp: “Nhìn không thấy ạ!” Cô giáo lại hỏi: “Có sờ thấy không?” Học sinh này đáp: “Sờ không thấy ạ!” Cô giáo nói: “Vậy, em có thể cử một ví dụ không?” Học sinh này do dự một lúc lâu rồi đáp: “Ví dụ... cái áo lót của cô ạ!”

GÀ ĐEN THÔNG MINH

Bé A: “Bạn bảo gà đen thông minh hay gà trắng thông minh?”.

Bé B: “Tất nhiên là gà đen thông minh, vì gà đen biết đẻ trứng trắng, còn

gà trắng lại không biết đẻ trứng đen”

RỐT CUỘC LÀ AI

Đứa trẻ xem tập ảnh cũ, hỏi bà mẹ đang đan len: “Mẹ ơi, người trẻ tuổi đứng chụp ảnh với mẹ là ai đấy ạ!”

Mẹ: “Người trẻ tuổi thế nào?”

Con: “Người trẻ tuổi có tóc đen, thân thể cường tráng”.

Mẹ: “Ngốc ạ, đấy là bố con đấy”.

Con: “Bố con ạ? Thế người to béo hói đầu đang sống với chúng ta bây giờ là ai?”.

CÒN DÙNG ĐỂ MẶNG NGƯỜI

Thầy giáo: “Lợn là một động vật rất có ích. Các em ạ, thịt của nó có thể ăn, lông của nó có thể làm bàn chải, da của nó có thể làm túi làm cặp, xương của nó có thể nấu cao... Bây giờ ai có thể nói được lợn còn có thể dùng làm gì nữa?”

Một học sinh đứng dậy thưa: “Thưa thầy, tên nó còn có thể dùng để mắng người ạ!”.

TAI Ở ĐẲNG SAU

Thầy giáo: “Vì sao trước khi mưa có sấm chớp, ta thường thấy chớp trước rồi sau đó mới nghe tiếng sấm?”

Học sinh: “Thưa thầy, vì mắt mọc ở đằng trước nên nhìn thấy chớp trước, còn tai mọc ở sau nên nghe thấy sấm sau ạ”.

TÊN BỐ

Trong vườn trẻ cô giáo hỏi một cháu bé:

“Tên bố em là gì?”

Cháu bé: “Bố”

Cô giáo: “Đúng, cô biết. Cô hỏi là, mẹ em gọi ông ấy thế nào?”

Cháu bé trả lời ngay: “Thằng chó chết!”

BIỆN PHÁP CĂN BẢN

Thầy: “Xem thành tích của lớp, tôi không biết có cách gì để làm cho trình độ của các em nâng cao lên”.

Trò: “Đổi thầy giáo ạ!”

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiếm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 13

CÓP PI

Hai học sinh học rất kém thi xong ra về.

Tiểu Hà: “Này, cậu làm bài thế nào?”

Tiểu Lân: “Chẳng ra sao cả, tờ nộp giấy trắng, còn cậu?”

Tiểu Hà: “Tớ á? Tớ cũng nộp giấy trắng!”

Tiểu Lân: “Gay rồi, làm thế nào bây giờ, người ta sẽ bảo chúng mình coppi của nhau”.

QUAN ĐIỂM BẤT ĐỒNG

Hai vợ chồng nhà nọ dắt con gái đến bệnh viện tìm bác sĩ khoa mắt. Ông chồng nhìn thấy bác sĩ vội kéo tay vợ quay ra. Bà vợ chẳng hiểu đầu đuôi ngơ ngác, ông chồng giải thích: “Bản thân ông ta phải đeo kính cận, nghĩ mà xem, nếu ông ta là thầy thuốc giỏi thì sao không tự chữa cho mình trước?”

Vợ: “Ông thì biết cái gì? Chính vì ông ta bị cận nên mới có kinh nghiệm”.

Hai người tranh luận mãi, ông chồng không biết làm thế nào, bèn hỏi con gái: “Này con, con bảo nên khám ở đâu?”

“Con khám ở đây”.

Bố: “Vì sao?”

Con gái : “Vì bác sĩ cũng đeo kính, ông ấy biết sẽ lắp kiểu kính nào thì đẹp”.

MẶT MŨI XẤU XÍ

Bài kiểm tra điền thành ngữ vào chỗ trống trong giờ quốc văn có đầu đề là “Hình dung một người có mặt mũi xấu xí”.

Khi thầy giáo đọc các đáp án thấy có: “Thật là xấu xa”... “Đầu trâu mặt ngựa”,... “mặt mũi con khỉ”,... “quái nhân ở lâu chuông”,... không thiếu thứ gì, nhưng chẳng ai trả lời đúng, giờ đến bài cuối, thấy đáp án viết: “Giống như ông vậy!”.

KIẾU CŨ

Thầy giáo dạy thêm: “Lớp học thêm này có những thầy giáo giỏi nhất,

phương pháp dạy mới nhất trong cả nước, chỉ cần các em vào học lớp này thì không sợ thi không đỗ”.

Học sinh thi lại: “Thưa thầy, điều này mấy năm trước thầy đã nói rồi!”

THIỆT HAI ĐỒNG

Thầy giáo tiếng Anh: “Tôi sẽ ăn cái bánh to và tôi đã ăn cái bánh to, điều đó có gì khác nhau?”

Học sinh: “Điều khác nhau là chênh lệch hai đồng ạ!”

Thầy giáo Anh vẫn: “Vì sao chênh lệch hai đồng?”

Học sinh: “Đã ăn chiếc bánh to thì phải trả hai đồng”.

CÂU HỎI KHÓ

Con: “Mẹ ơi, vì sao cô dâu đều mặc lễ phục màu trắng?” Mẹ: “đó là vì, màu trắng tiêu biểu cho sự trong trắng thuần khiết”.

Con: “Ơ, vậy sao chú rể lại mặc lễ phục màu đen?”

THIÊN ĐƯỜNG

Giờ lên lớp về tôn giáo thầy giáo hỏi học sinh trong lớp: “Có ai bằng lòng lên thiên đường không?”

Kết quả, một học sinh ra, cả lớp đều giơ tay. Thầy giáo mời em học sinh không giơ tay nói lý do không muốn lên thiên đường. Học sinh đáp: “Bố em dặn là: Sau khi tan lớp, không được đi đâu, phải về thẳng nhà”.

NÊN THƯỞNG CHO AI

Ông bố trúng xổ số, được thưởng một con búp bê ngoại. Ông ta gọi bốn đứa con đến nói: “Đây là con búp bê ngoại do trúng thưởng mà có, ai nghe lời mẹ nhất, ai không cãi lại mẹ, ai làm được mẹ bảo thì con búp bê này sẽ thưởng cho người đó”.

Cả bốn đứa con đồng thanh đáp: “Nên thưởng cho bố ạ!”

VIỆC THỪA

A là một đứa trẻ rất cẩn thận, một hôm nó làm bài, phát hiện thấy hộp dụng cụ học tập bị mất. Nó cho rằng đã bị rơi ở nhà một người bạn nên viết ngay cho bạn một bức thư. Vừa viết xong thì em gái nó tìm được hộp dụng cụ nó đem về. Thế là nó viết thêm vào dưới bức thư một câu: “Hộp bút của tớ đã tìm thấy rồi, không phải phiền cậu nữa”.Viết xong nó dán phong bì, rồi dán tem nó gửi thư cho bạn.

DIỄN LẠI

Trong hội trường liên hoan văn nghệ, một tiết mục vừa diễn xong, khán giả hô lớn: “Diễn lại lần nữa”. Đứa bé hỏi mẹ gọi là gì? Mẹ đáp: “Đó là bài tỏ sự hoan nghênh”. Mấy ngày sau, ông bố từ Nhật Bản về, bà mẹ đưa con ra bến tàu đón, đứa trẻ nhìn thấy bố liền kêu to: “Diễn lại lần nữa”.

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 14

KHEN ĐÚA BÉ

Nhà nọ mới sinh mới sinh một đứa trẻ, bạn bè của bố mẹ đứa bé tấp nập tới thăm và chúc mừng.

Một người nói: “Mắt thằng bé giống hệt mẹ như đúc”.

Người khác nói: “Mũi thằng bé giống hệt mẹ nó như đúc”.

Chị gái thằng bé mới bốn tuổi cũng nói: “Hàm răng của thằng bé lại giống bà nội cháu”.

TRAI GÁI CÓ KHÁC NHAU

Thầy giáo: “Người sinh năm một chín hai bảy, năm nay mấy tuổi?”

Học sinh: “Em xin hỏi thầy người ấy là nam hay là nữ ạ?”

THÚ Y LÀ NGƯỜI

Thằng bé nói với mẹ: “Hôm nay con nhìn thấy một con ngựa ngã quy bên đường, mọi người nói là phải đi mời thú y đến chữa, nếu không nó sẽ chết. Mẹ ơi, sau đó thú y đến, hoá ra vẫn là người”.

GIẤU THAN

Bố quát: “Vì sao con lại vùi than xuống đất?”

Đứa con trai lo lắng nói: “Thầy giáo con bảo là, năm mươi năm nữa than trên thế giới không còn nữa”.

HOẠ SĨ VÀ TRẺ ĐÁNH GIÀY

Hoạ sĩ nọ dung mạo khôi ngô tuấn tú nhưng tóc râu rối bù. Một hôm, ông ta đi trên đường phố thì có một chú bé đánh giày nhỏ con đi đến bên cạnh:

“Thưa ông, ông có đánh giày không ạ?”

Hoạ sĩ trả lời: “Cháu, ta không cần đánh giày, có điều nếu cháu đi rửa mặt thì ta sẽ cho cháu ba đồng”. “Vâng, thưa ông!” Đứa bé trả lời. Nó đi đến vòi phun nước, sau khi rửa mặt sạch sẽ nó quay lại. Hoạ sĩ nhìn thấy thế rất vui: “Tốt rồi, cháu bé, cháu đã kiếm được ba đồng rồi!” Vừa nói ông ta lấy tiền ra cho cháu bé. “Tiền đây cháu cầm lấy”. Thằng bé nói: “Cháu chẳng

bao giờ cần thứ tiền này, cháu có thể biểu lại ông, chỉ mong ông đi cắt tóc cạo râu thôi!”

LỰA CHỌN HAY NHẤT

Một đứa bé không biết đếm từ mười trở lên, cô giáo rất lo lắng: “Cháu lớn lên sẽ làm gì nào?”

Đứa trẻ đáp: “làm trọng tài quyền anh ạ!”

THƯ CHỈ CÓ BA CHỮ

Một học sinh viết thư về nhà xin tiền, dùng tờ bưu thiếp, ngoài việc viết địa chỉ và tên người nhận ra, cả bức thư chỉ có ba chữ lớn: “Bố: Tiền! Con”.

LÝ BẠCH CẬN THỊ

Thầy giáo hỏi học trò: “Khi đọc hai câu thơ “Ánh trăng sáng trước giường, ngỡ là sương trên đất” của LÝ BẠCH em có cảm tưởng gì?”

Học trò: “Thưa thầy, nhất định ông ấy là một người cận thị ạ!”

CÒN HƠN THẾ

Bà mẹ chỉ vào thẵng con bưng bình:

“Nhìn kìa con bần quá, đến mặt cũng chẳng rửa, hạt cơm ăn buổi sang còn dính trên mép!”

“Mẹ nói sai rồi, đấy là hạt cơm còn lại từ buổi tối hôm qua đấy!”

THƯ NHANH

Mẹ: “Con! Bức thư này gửi cho dì B ở Đà Nam con mang ra bỏ vào thùng thư đi”.

Thằng con đem thư đi, ba tiếng đồng hồ sau mới về, mồ hôi mồ kê nhễ nhại.

Mẹ: “Con sao thế?”

Con: “Con nghĩ là muốn cho thư đến nhanh một chút, cho nên chạy đến thùng thư số bảy ở phía tây để bỏ, vì Đà Nam ở phía tây mà”.

Dịch giả : Nguyễn Duy Chiêm
TRUYỆN CƯỜI TRUNG QUỐC
Phần 15

ĐIỀU HỔ LY SƠN

Thầy giáo: “Thế nào gọi là “điều hổ ly sơn?”

Học trò: “Thưa thầy, ví dụ như khi kiểm tra hằng tháng, bỗng thầy hiệu trưởng gọi thầy ra khỏi lớp, đó gọi là “điều hổ ly sơn” ạ!

CON NGƯỜI DO THƯỢNG ĐẾ TẠO RA

Thầy giáo nói với học trò: “Cac em: chiều nay Đốc học và thầy Hiệu trưởng nếu có hỏi các em thìo các em phải trả lời cho cẩn thận! Câu hỏi của thầy hiệu trưởng hỏi phải trả lời như thế nào, bây giờ thầy bảo các em”. “A, em là người thứ nhất, thầy Hiệu trưởng se hỏi rằng “Ai là người sáng tạo?” Em đáp: Thượng đế sang tạo là đúng. B, em là người thứ hai, thầy hiệu trưởng sẽ hỏi em: Người đầu tiên trên thế giới là ai, em đáp: Adam và Êva là đúng. Các em nhớ đừng trả lời sai”.

Đến chiều, Đốc học và thầy hiệu trưởng đến, nhưng họ vào lớp trước một phút. A bị đau bụng nên phải đi nhà vệ sinh. Thầy Hiệu trưởng thấy chỗ ngồi thứ nhất bỏ trống, liền hỏi người thứ hai là B: “Em là do ai sáng tạo ra?”

B: “Adam và Êva”.

Thầy Hiệu trưởng nóng nảy: “Sao? Lẽ nào em không biết em là do Thượng đế sang tạo ra à?”

B: “Người do thượng đế sáng tạo ra bị đau bụng nên phải ra nhà vệ sinh ạ!”

GỌI DẬY SỚM

Người anh trai hôm sau đi du lịch, buổi tối dặn em trai: “Sáng sớm mai anh đi tàu hỏa chuyển sáu giờ, năm giờ thì em gọi anh dậy, dậy muộn sẽ không kịp tàu”. Em trai rất vui vẻ nhận lời: “Được thôi, chỉ cần lúc năm giờ anh bảo em một tiếng là em sẽ ngay lập tức gọi anh dậy”.

GIỮA TẠNH VÀ MƯA

“ Này cháu, vì sao cháu lại giương ô lên thế! Trời có mưa đâu?”

Một ông già nói.

“Vâng”.

“Cũng không có mặt trời?”

“Vâng”.

“VẬY SAO CHÁU LẠI GIƯƠNG Ô LÊN?”

“VÌ TRỜI MƯA THÌ BỐ CHÁU DỪNG, CHO NÊN CHÁU CHỈ DỪNG NHỮNG HÔM THỜI TIẾT NHƯ THẾ NÀY”.

BỐ CÓ VIỆC

Thầy giáo: “VÌ SAO EM ĐẾN MUỘN?”

Học trò: “BỐ EM CÓ VIỆC Ạ!”

Thầy giáo: “VIỆC CỦA BỐ EM, KHÔNG NHỜ NGƯỜI KHÁC ĐƯỢC HAY SAO?”

Học trò: “KHÔNG ĐƯỢC Ạ! KHÔNG CÓ EM KHÔNG ĐƯỢC”

Thầy giáo: “VÌ SAO?”

Học trò: “BỐ EM MẶNG EM Ạ!”

NGUYỄN NHÂN ĐƯỢC BẦU

Hai anh em sinh đôi rất vui sướng chạy về nhà nói với mẹ: “Mẹ ơi cả lớp chúng con chọn một bà mẹ đẹp nhất, kết quả là mẹ được bầu”.

Bà mẹ rất mừng, hỏi các con bầu như thế nào? Hai anh em đáp: “Cả lớp chúng con đều bỏ phiếu cho mẹ mình, chúng con có hai phiếu. Phiếu của mẹ nhiều hơn!”

GIA ĐÌNH PHÁP LUẬT

A: “CẬU MÀ VỀ NHÀ MUỘN SẼ BỊ BỐ CẬU ĐÁNH”.

B: “KHÔNG ĐÂU, BỐ TỐ LÀ LUẬT SƯ, NẾU ĐÁNH TỐ THÌ MẸ TỐ SẼ XIN HOÃN HÌNH PHẠT, CÒN TỐ SẼ KHÁNG CÁO LÊN BÀ NỘI CHẮC SẼ ĐƯỢC TUYÊN ÁN LÀ VÔ TỘI!”

ĐỂ RA NGƯỜI LỚN

Cháu gái: “BÀ ƠI, SAO BÀ KHÔNG SINH TRẺ CON?”

Bà nội: “CHÁU NGỐC CỦA BÀ, BỐ CHÁU VÀ CHÚ CHÁU ĐỀU DO BÀ SINH RA ĐẤY”.

Cháu gái: “BÀ NÓI ĐỐI, HỌ ĐỀU LÀ ‘NGƯỜI LỚN’ KHÔNG PHẢI LÀ TRẺ CON!”.

BÀI VĂN CỦA MỘT NGƯỜI CON GÁI NHÀ GIÀU

Con gái nhà nhà doanh nghiệp giàu có, được thầy giáo yêu cầu viết một bài văn về gia đình nghèo. Thế là mở đầu bài văn cô ta viết: “Có lần, tôi đến gia đình của một bạn học nghèo, nhìn thấy mẹ của anh ta rất nghèo, em trai em gái cũng rất nghèo; ông bố cũng nghèo như thế, nhà bếp cũng nghèo, tài xế lái xe hơi nghèo, công nhân quản lý vườn hoa cũng rất nghèo, mỗi một

người đều nghèo...”.

GỖ TRỐNG

“Bố ơi, mua cho con cái trống”.

“Con mà gõ thì sẽ quấy nhiễu công việc của bố”

“Không đâu bố, đợi khi nào bố ngủ con mới gõ”.

Lời cuối: Cám ơn bạn đã theo dõi hết cuốn truyện.

Nguồn: <http://vnthuquan.net>

Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Sưu tầm : VVN

Nguồn: VNthuquan - Thư viện Online

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 25 tháng 10 năm 2005